

■ † Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου

«Σύνεθλε, ἔλα στὸν ἑαυτό σου,
ἀποφάσισε νὰ ἐπιστρέψης,
σὶκω καὶ σπεῦσε...»*

Ἀπόστολος (Α΄ Κορινθ. ζ΄ 12-20)

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τι-νος. **Τ**ὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. **Τ**ὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. **Ὁ** δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **Οὐκ** οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; **Ἄ**ρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; **Μ**ὴ γένοιτο. **Ἦ** οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; **Ἔ**σονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεύμᾳ ἐστι. **Φ**εύγετε τὴν πορνείαν. **Π**ᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. **Ἦ** οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; **Ἦ**γοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιο (Λουκ. ιε΄ 11-32)

Ἐῖπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος τις εἶχε δύο υἱούς. **Κ**αὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. **Κ**αὶ δι-

εἶλεν αὐτοῖς τὸν βίον. **Καὶ** μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. **Δαπανήσαντος** δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. **Καὶ** πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. **Καὶ** ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. **Εἰς** ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! **Ἀναστὰς** πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· **Πάτερ**, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. **Οὐκέτι** εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. **Καὶ** ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. **Ἔτι** δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **Εἶπε** δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· **Πάτερ**, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. **Εἶπε** δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· **Ἐξενέγκατε** τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μὸσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. **Καὶ** ἤρξαντο εὐφραίνεισθαι. **Ἦν** δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. **Ὁ** δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μὸσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. **Ῥογίσθη** δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. **Ὁ** οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. **Ὁ** δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· **Ἴδού** τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἕριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· **Ἔτε** δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μὸσχον τὸν σιτευτόν. **Ὁ** δὲ εἶπεν αὐτῷ· **Τέκνον**, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν·

εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρός ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλώς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ἡ Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ μᾶς λέει τόσα πολλά! **Μ**ᾶς μιλάει γιὰ τὴν δική μας εἰρήνην καὶ γιὰ τὴν ἀφθονία ἀγαθῶν στὸ σπίτι τοῦ Οὐρανίου Πατέρα· γιὰ τὴν παράφρονα ἀναχώρησί μας ἀπὸ τὴν κηδεμονία τοῦ Πατέρα πρὸς τὴν ἀχαλίωτη ἐλευθερία· γιὰ τὸν πλοῦτο τῆς κληρονομίᾳς ποὺ μᾶς δόθηκε παρὰ τὴν ἀνυπακοή μας· γιὰ τὴν ἀπερίσκεπτη σπατάλη σὲ κάθε εἶδους αἰσχροτήτες, ποὺ ἔχουν σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀπολυτὴ πτώχευσι καὶ ἐξαθλίωσί μας.

Μᾶς διδάσκει ὅμως καὶ πῶς συνέχεται κανεὶς, ἔρχεται «εἰς ἑαυτὸν» καὶ ἀποφασίζει νὰ γυρίσῃ στὸν φιλεύσπλαγχο Πατέρα του. **Μ**ᾶς λέει πῶς γύρισε, πῶς ἔγινε δεκτὸς μὲ ἀγάπη καὶ ἀποκαταστάθηκε στὴν πρώτη του κατάστασι.

Ποιὸς δὲν θὰ βρῆ ὠφέλιμο καὶ ἐποικοδομητικὸ τὸ μάθημα αὐτό; **Ὅ**ταν ζῆς στὸ σπίτι τοῦ πατέρα σου, μὴν ἀγωνίζεσαι γιὰ ἐλευθερία. **Β**λέπεις τί τέλος εἶχε μία παρόμοια ἐμπειρία!

Ἄν ἔφυγες μακριὰ καὶ σπαταλᾷς ἀπερίσκεπτα, σταμάτησέ τα ὅλα ἐκεῖ γρήγορα. **Ἄ**ν τὰ ἔχῃς σπαταλήσει ἤδη ὅλα καὶ ζῆς μέσα στὴν φτώχεια καὶ τὴν μισέρια, πάρε γρήγορα τὴν ἀπόφασιν νὰ γυρίσῃς· καὶ ἔπειτα γύρισε.

Ἐκεῖ θὰ σὲ περιμένουν ἡ ἐπιείκεια, ἡ πρώτη ἀγάπη καὶ ἡ εὐημερία. **Τ**ὸ τελευταῖο αὐτὸ βῆμα εἶναι τὸ πιὸ σπουδαῖο ποὺ πρέπει νὰ κάνῃς.

Ἄν ὑπάρχει λόγος νὰ μακρύνουμε ἐδῶ τὸν λόγο μας. **Ὅ**λα ἔχουν λεχθῆ μὲ ἀκρίβεια καὶ σαφήνεια.

Σύνελθε, ἔλα στὸν ἑαυτό σου, ἀποφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃς, σίκω καὶ σπεῦσε πρὸς τὸν Πατέρα σου. **Ἡ** ἀγκαλιά Του εἶναι ἀνοικτὴ καὶ ἔτοιμη νὰ σὲ ὑποδεχθῆ.

□

(*) Ὅσιον Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 59-61, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

